

“ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ତ୍ଵାଗ, ତପସ୍ଵା ଏବଂ ସେବାର ପ୍ରକମ୍ପନ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର”

ଆଜି ସମଗ୍ର ବାପଦାଦା ନିଜର ସମଗ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନଟି ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ତଥା ସମଗ୍ର ଦିବସ ଅଟେ । ଆଜିର ଦିନଟି ସର୍ବ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଫିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛାପତର ମାଧ୍ୟମରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହସତାନତର କରିବାର ଦିବସ । ଦୁନିଆରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଫିଲ୍ କରିଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଶିବବାବାଞ୍ଜକଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଫିଲ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଅଲୌକିକ ଫିଲ୍ ଆଉ କେହି କାହାକୁ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକ ସାକାର ରୂପରେ ନିମିତ୍ତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ ଭବର ବରଦାନ ଦେଇ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଫିଲ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଫିଲ୍ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସହଜ ରୂପରେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭୂତି କରାଇ ଚାଲିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ପରମାତ୍ମା ଫିଲ୍ ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାପ୍ତ । ଏହା ପ୍ରଭୁଞ୍ଜକର ଦାନ ଅଟେ ବା ବରଦାନ ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରଭୁ ବରଦାନ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇଛି । ବରଦାନରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ମେହନତ ନ ଥାଏ ତେଣୁ ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ଵାଭାବରେ ନିମିତ୍ତ କରି ଚଳାଇଛି । ଯଦିଓ ସେହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ସନ୍ତାନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜକ ଦ୍ଵାରା, ବିଶେଷ କରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକ ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଫିଲ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଫିଲ୍ କରିଛନ୍ତି ସେହି ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ (ଆଦି ରତନମାନେ ଏବଂ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ପିଲାମାନେ) ସେହି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଫିଲ୍‌କୁ ଭଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଫିଲ୍ କାରଣରୁ ହିଁ ଆଜି ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ହିଁ ଏହି ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଥିଲା ଏବଂ ହେଉଛି ମଧ୍ୟ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୁଇଟି ବହୁତ ଭଲ ବିଶେଷତା ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ବିଶେଷତା ହେଲା - ଚାହେଁ ସ୍ଵାପନାର ଆଦି ରତନ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ରତନ ହୁଅନ୍ତୁ ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରେ ସଂଗଠନରେ ଏକତା ବହୁତ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । କାହା ଭିତରେ ବି କାହିଁକି, କ’ଣ, କିପରି... ଏହି ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶେଷତା ହେଲା - ଜଣେ ଯଦି କିଛି କହୁଛି ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତା’କୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ନେଉଛି । ଏହିଭଳି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଇଚ୍ଛା ପତ୍ର ବା ଫିଲ୍ ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷତା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳରେ ଦେଖାଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା-ବାବା ହିଁ ଦେଖାଯାଉଛି ।

ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନତରର ସହିତ ସ୍ନେହ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଞ୍ଜକର ଚମତକାରୀ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚମତକାରୀ ମଧ୍ୟ କମ୍ କିଛି ନୁହେଁ ଏବଂ ସେହି ସମୟର ସଂଗଠନ ଯେଉଁଭଳି ଏକତା ଥିଲା - “ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମତ ଗୋଟିଏ”, ତାହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେବାକୁ ବଜାଇ ଚାଲିଛି । କାହିଁକି ଜାଣିଛୁ? ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମୂଳଦୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ପକ୍ଷ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଦିନରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚମତକାରୀର ଗାୟନ କରୁଥିଲେ । ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ବାପଦାଦାଞ୍ଜକ ସ୍ନେହର ମାଳା ପିନ୍ଧାଉଥିଲେ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚମତକାରୀର ଗୁଣଗାନ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଯତ୍ନ ଏତେ ସମୟ ଧରି ଚାଲିବ ବୋଲି କେବେ ଭାବିଥିଲି କି? କେତେ ସମୟ ହୋଇଗଲାଣି? ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନତରରୁ, ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ବାହାରୁଛି, ଏବେ ଘରକୁ ଯିବା, ଏବେ ଘରକୁ ଯିବା.... କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଆମକୁ ଅବ୍ଯକ୍ତ ରୂପରେ ସେବା ହେବାର ଅଛି । କ’ଣ ସାକାର ପାର୍ଟି ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଏତେ ବଡ଼ ହଲି ତିଆରି ହୋଇଥିଲେ? ବାବାଞ୍ଜକର ଅତି ଗେହ୍ଲା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଆସିଥିଲେ କି? ତେଣୁ ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବ୍ଯକ୍ତ ପାଳନା ଦ୍ଵାରା ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ହେବାର ହିଁ ଥିଲା, ଏତେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆସିବାର ହିଁ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକ ନିଜର ସାକାର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ତେଣୁ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ରହୁଛି ତ, ଆମେ ଅବ୍ଯକ୍ତ ପାଳନାର ପାତ୍ର ଅଟୁ?

ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକର ତ୍ଵାଗ ଉପାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକର ତ୍ଵାଗ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ସବୁଠାରୁ ନମ୍ବର ଫାନ୍ ତ୍ଵାଗର ଉଦାହରଣ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ହେଲେ । ତ୍ଵାଗ ତାକୁ କୁହାଯାଏ ଯାହାକି ସବୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତ୍ଵାଗ କରାଯାଇଥିବ । ସମୟ ଅନୁସାରେ ବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁସାରେ ତ୍ଵାଗ କରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତ୍ଵାଗ ନୁହେଁ । ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଦେଖିଛୁ ଶରୀର, ମନ, ଧନ, ସମ୍ବନ୍ଧ, ସବୁ କିଛି ଥାଇ ମଧ୍ୟ ତ୍ଵାଗ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଶାରୀରିକ ତ୍ଵାଗ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସବୁ ପ୍ରକାରର ସାଧନ-ସୁବିଧା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ପୁରୁଣାରେ ହିଁ ରହୁଥିଲେ । ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସବୁ କିଛି ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସାଧନରେ ଅଟକ ରହିଥିଲେ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକ ଏହିଭଳି ତପସ୍ଵା ତୁମମାନଙ୍କର

ଭାଗ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ କରିଦେଇଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହିଭଳି ତତ୍ତ୍ୱଗତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ସଂରୂପ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ହିଁ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱଗତ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବାର ବିଶେଷ ପାର୍ତ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଯାହାର ଫଳ ସଂରୂପ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିର ସେବା ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏବେ ଶୁଣିଲ ତ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଗତ କାହାଣୀ? ବ୍ରହ୍ମପାଙ୍କର ତପସ୍ୟାର ଫଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ତାଙ୍କର ତପସ୍ୟାର ପରତାପ ଏହି ମଧୁବନ ଭୂମିରେ ମିଶିଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନେ ମଧୁ ଅଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧୁ ତପସ୍ୟା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ନିମିତ୍ତ ତ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ନା । ଯେଉଁମାନେ ବି ମଧୁବନ ତପସ୍ୟା ଭୂମିକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ମଧୁ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠିକାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ, ଏଠିକାର ପୂଜକମ୍ପଦନ ସହଜ ଯୋଗୀ କରିଦେଉଛି । ଯୋଗ ଲଗାଇବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ, ସହଜରେ ଯୋଗ ଲାଗି ଯାଉଛି ଏବଂ କିପରି ବି ଆତ୍ମା ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ସେ କିଛି ନା କିଛି ଅନୁଭବ ନେଇ କରି ହିଁ ଯାଉଛି । ଇଞ୍ଚାନକୁ ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ମଧୁ ଅଲୌକିକ ସ୍ତନେହ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛନ୍ତି । କିଛି ନା କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସଂକଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ କରିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମପା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ତପସ୍ୟାର ପରତାପ । ଏହା ସହିତ ସେବାର ବିଧି - ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପୂଜାରର ସେବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥୂଳ ରୂପରେ କରାଇ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେହି ସବୁ ବିଧି ଗୁଡ଼ିକୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିସ୍ତାର ରୂପରେ କରୁଛ । ତେଣୁ ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଗତ, ତପସ୍ୟା, ସେବାର ଫଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି, ସେହିପରି ପରତତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ତତ୍ତ୍ୱଗତ, ତପସ୍ୟା ଏବଂ ସେବାର ପୂଜକମ୍ପଦନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରନ୍ତୁ । ଯେପରି ବିଦ୍ୱାନ୍ତର ବଳ ନିଜର ପରତାପ ପରତତ୍ତ୍ୱେକ ରୂପରେ ଦେଖାଉଛି ସେହିପରି ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଇନ୍ସର ମଧୁ ରଚୟିତା ସାଇଲେନ୍ସ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଅଟେ । ତେଣୁ ସାଇଲେନ୍ସ ବଳକୁ ଏବେ ପରତତ୍ତ୍ୱେକ ରୂପରେ ଦେଖାଇବାର ସମୟ ଆସିଛି । ତେବେ ଏହି ସାଇଲେନ୍ସ ପାଠାର ଭାଇବ୍ରେଶନକୁ ଡାକ୍ତର ଗତିରେ ଖୋଲାକାରି ସାଧନ ହେଲା ମନ-ବୁଦ୍ଧିର ଏକାଗ୍ରତା । ତେଣୁ ଏକାଗ୍ରତାର ଅଭିସ୍ଥାପକୁ ବଜାଇବାକୁ ହେବ । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ କରିପାରିବ । ତୁମର ହଲଚଲ୍ କାରଣରୁ ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାଇବ୍ରେଶନ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଧିକ ରହିଛି । ତେଣୁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ହେଉ ଯେ ଏବେ ଆମର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ଦୁଃଖର ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଦୟାଭାବ ଜାଗରତ ହେଉ । ଯେବେକି ବିଦ୍ୱାନ୍ତର ଶକ୍ତି ଦୁନିଆରେ ହଲଚଲ୍ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଇପାରୁଛି ତେବେ ଏତେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଦୟାର ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ବା ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ହଲଚଲ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ! ଯଦି କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ହେବ ମଧୁ ନିଶ୍ଚିତ, ତେବେ ଏହି କଥା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଯେବେକି ତୁମେମାନେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଆଦି ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ କୁଟୁମ୍ବ ଅଟନ୍ତି, ଶାଖା ଅଟନ୍ତି, ପରିବାର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହିଁ ସବୁ ଭକ୍ତଙ୍କର ଇଷ୍ଟ ଦେବ ଅଟ । କ'ଣ ଏହି ନିଶା ଅଛି ତ, ଆମେମାନେ ହିଁ ଇଷ୍ଟ ଦେବ ଅଟୁ? ତେଣୁ ତୁମର ଭକ୍ତମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ବସି ଶୁଣୁଛ! ସେମାନେ ହେ ଇଷ୍ଟ ଦେବ କହି ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ କେବଳ ଶୁଣୁଛ, କିଛି ନବାବ ଦେଉ ନାହିଁ? ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ହେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଇଷ୍ଟ ଦେବ, ଇଷ୍ଟ ଦେବୀମାନେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ଡାକରାକୁ ଶୁଣ, ତା'ର ଉତ୍ତର ଦିଅ, କେବଳ ଶୁଣ ନାହିଁ । ତେବେ ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଉତ୍ତର ଦେବ? ପରିବର୍ତ୍ତନର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର । ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ନ ମିଳିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ ମଧୁ ବେପରୁଆ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିଛି ସମୟ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ରୁପ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ପରତତ୍ତ୍ୱେକ କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତାହକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଛ । ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଭଳି ଉପଙ୍ଗ ଉତ୍ତାହ ଥିଲା, ମିଠା ଘରର ଚାବୀ ଦରକାର । ଏବେ ମଧୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ଘରର ଚାବୀ ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ସାଥୀରେ ଯିବାବାଲା ମଧୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦରକାର ନା । ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଯାଇ କ'ଣ କରିବ! ତେଣୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ସାଥୀରେ ଯିବାର ଅଛି, ନା ପଛେ ପଛେ ଯିବାର ଅଛି? ସାଥୀରେ ଯିବାର ଅଛି ନା? ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯଦି ବାବା ଚାବୀ ଦେଇ ଦେବେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟ, ନା କେବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟ? ରେଡି ନୁହେଁ, ଏଭରରେଡି । ତତ୍ତ୍ୱଗତ, ତପସ୍ୟା, ସେବା ତିନୋଟିଯାକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ଏଥିରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମୁରୁକୀ ହସୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ସ୍ତନେହର ଲୁହ ବହୁତ ବୁହାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ସେହି ଲୁହକୁ ମୋତି ଭଳି ହୃଦୟ ରୂପୀ ତବା ଭିତରେ ସାଇତି ରଖୁଛନ୍ତି ହେଲେ ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ ଚାଲୁଛି ଯେ ପିଲାମାନେ ଏଭରରେଡି କେବେ ହେବେ? ତିଥି ତ ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତୁ! ତୁମେମାନେ କହିବ ଆମେମାନେ ତ ଏଭରରେଡି ଅଛୁ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଯେଉଁ ସାଥୀମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ନା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ? ତୁମେ କହିବ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ତ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ନା! କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ତ ଏହି ସବୁ ରଚନା ମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାର ଥିଲା । ଡାକ୍ତରଗତିରେ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଏଭରରେଡି ଅଛ ତ, ଜଣେ ନୁହେଁ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା! ନା ଏକା ଏକା ଯିବ? ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଏଭରରେଡି ଅଟ, ନା ଆଗକୁ ହୋଇଯିବ? କୁହ! ଅତି କମ୍ରେ ଧି ଲକ୍ଷ ଆତ୍ମା ତ ସାଥୀରେ ଯାଆନ୍ତୁ । ନଚେତ୍ ରାଜ୍ୟ କାହା ଉପରେ କରିବ? କ'ଣ ନିଜ ଉପରେ

ରାଜସ୍ୱ କରିବ? ତେଣୁ ସବୁ ପିଲାତ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍କର ଏହି ଶୁଭକାମନା ରହିଛି ଯେ ନିଜେ ଏଭରରେଡ଼ୀ ହୁଅ ଏବଂ ସମସ୍ତତ୍କୁ ଏଭରରେଡ଼ୀ କର ।

ଆଜି ସୁକ୍ଷ୍ମପବତନରେ ମଧ୍ୟ ସୁଆପନାର ସବୁ ଆଦି ରତନମାନେ ଏବଂ ସେବାର ଆଦିରତନମାନେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ସଂରୂପରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲେ । ଆତଭାନସ ପାର୍ଟିର ଆତ୍ମମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ କେବେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛୁ । କେଉଁ କାମ ପାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ? ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନାଗରା ବଜାଇବେ ତେବେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବୁ ଏବଂ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନାର ନିର୍ମିତ ହୋଇଯିବୁ । ଆମେ ତ ଆବାହାନ କରୁଛୁ ଯେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନାକରତା ଆତ୍ମମାନେ ଆସନ୍ତୁ । ଏବେ ସାରା କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମମାନତ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ତେଣୁ ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ନାଗରା ବଜାଅ । ଆସିଗଲେ, ଆସିଗଲେ.... ର ନାଗରା ବଜାଅ । କ'ଣ ନାଗରା ବଜାଇବା ଜଣା ଅଛି ତ? ବଜାଇବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନା! ଏବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର । କରିପାରିବ ତ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହିଁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ ଆଜି ହିଁ କର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ ତେଣୁ ଏହାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନା! ବିଦେଶୀମାନେ କ'ଣ ଭାରୁଛୁ? ଏହାର ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ? ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତ? ହ ନା ନାହିଁ! ଦାଦୀ ଜାନକୀତ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି କରିବ । ଆର୍ଛା!

ଦେଶ ବିଦେଶ ଚାରିଆଡ଼ର ବାପଦାଦାତ୍କର ଅତି ସମୀପ, ଅତି ପରିସ୍ଥ ଏବଂ ଅନୁସମାନତ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ମଧ୍ୟ, ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ପିଲା ଲଗନରେ ମଗନ ହୋଇ ଲବଲୀନ୍ ସଂରୂପରେ ବସିଛନ୍ତି, ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମିଳନର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି । ଦୂରରେ ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ନୟନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନୟନରେ ହିଁ ସମାହିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମିଳନ କରୁଥିବା ଏବଂ ଅବସ୍ଥକତ ରୂପରେ ଲବଲୀନ୍ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନତ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବାତ୍କ ସମାନ ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା ଏବଂ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଉଥିବା ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରତନ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ପିଲାମାନତ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପିତାତ୍କ ସମାନ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୁଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ପିଲାମାନତ୍କୁ ବାପଦାଦାତ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ରାଜସ୍ୱଆନର ସେବାଧାରୀ:- ରାଜସ୍ୱଆନକୁ ବହୁତ ଭଲ ସେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ରାଜସ୍ୱଆନର ନାମ ଯେପରି ଅଟେ ସେହିପରି ରାଜା ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମମାନତ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କର । ପ୍ରଜା ନୁହେଁ ରାଜ ପରିବାର ରାଜାମାନତ୍କୁ ବାହାର କର । ତେବେ ଯାଇ ନାମ ଅନୁସାରେ ସେବାର କ୍ୱାଲିଟି ଦେଖାଯିବ । ଏଠାରେ କେହି ସେମିତି ଲୁଚି ରହିଥିବା ରାଜାମାନେ ଅଛନ୍ତି କି, ନା ଏବେ ବାଦଲ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି? ଏମିତି ବି ତୁମେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନତ୍କର ଉପରେ ଏବେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ କାରଣ ଏହି ମନୁଚରୀମାନେ ଏବଂ ତାତ୍କର ସେକ୍ରେଟାରୀମାନେ ତ ସବୁବେଳେ ବଦଳି ଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ବାବାତ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବେ । ଏହାଛଡ଼ା ବ୍ୟବସାୟୀମାନତ୍କର ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନତ୍କର ପରିବାରର ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ଆସିପାରିବେ । ଏକା ଏକା ମାତାମାନେ ଚାଲିପାରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଘରର ମେରି ଖୁଣ୍ଟ ଯଦି ଆସିଗଲା ତେବେ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଢ଼ିଚାଲିବ, ସେଥିପାଇଁ ରାଜସ୍ୱଆନକୁ ରାଜା କ୍ୱାଲିଟିର ଆତ୍ମା ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏମିତି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ସେପରି କେହି ନାହାନ୍ତି । ଟିକିଏ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନତ୍କ ପଛରେ ଟିକିଏ ସମସ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ରହୁଛନ୍ତି ନା! ସେପରି କୌଣସି ବିଧି ବାହାର କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସିବେ! ବାକି ଆଉ ସବୁ ବହୁତ ଭଲ ସେବାର ସୁଯୋଗ ନେଇଛୁ । ସବୁ ଜୋନ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ସୁଯୋଗ ନେଉଛନ୍ତି କାରଣ ପାଖକୁ ଆସିବାର ଏବଂ ବହୁତତ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାର ଏହା ବହୁତ ଭଲ ସାଧନ ଅଟେ । ଚାହେଁ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ବା ନ ଦେଖନ୍ତୁ, ଜାଣନ୍ତୁ ବା ନ ଜାଣନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସେବା ଯେତେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ସେହି ଅନୁସାରେ ଆପେ ଆପେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବାହାରିଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଆନ୍ତରିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଦିଲ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ । ବାପଦାଦା ତ କହୁଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଲା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଅ । ଆଶୀର୍ବାଦ ଜମା କରି କରି ଯେତେବେଳେ ଖାତା ଭରପୁର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଆଉ ମାୟା ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ଜମାର ବଳ ମିଳିଯିବ । ତେଣୁ ନିଜେ ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ରୁହ ଏବଂ ସମସ୍ତତ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ସଂଭାବର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ତା'କୁ ସନତୁଷ୍ଟ କର । ଏମିତି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ଲଏ ତ ସବୁବେଳେ ଅସନତୁଷ୍ଟ ହେଉଛି । ତୁମେ ନିଜେ ହିଁ ଏହାର ରାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଯାଅ । ତା'ର ନାତିକୁ ଜାଣିଯାଅ ତା'ପରେ ତାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ରୂପକ ଓଷଧ ଦିଅ, ତେବେ ସବୁ କିଛି ସହଜ ହୋଇଯିବ । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ରାଜସ୍ୱଆନର ଟୀରମାନେ ଉଠ । ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ସଂକାର କର । ସମସ୍ତେ ଏବେ ଏହି ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର - କେବଳ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଚାଲ । ନେବାର ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ, ତୁମେ ଦେଇଚାଲ ଆପେ ଆପେ ତୁମକୁ ମିଳିଚାଲିବ କାରଣ ଦେବା ହିଁ ନେବା ଅଟେ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା! ଏହିଭଳି କରିବ ନା! ତୁମେ ତ ଦାତାତ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, କେହି ତୁମକୁ ଦେଲେ ଯାଇ ତୁମେ ଦେବ, ଏହା ନୁହେଁ । ତୁମେ ଦାତା ହୋଇ ଦେଇଚାଲ, ତାହା ହେଲେ ଆପେ ଆପେ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ । ଆର୍ଛା!

ଯେଉଁମାନେ ଏହି କଳ୍ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାନ୍ତୁ । ପ୍ରାୟ ଅଧାଅଧି ପିଲା ପୂର୍ବରୁ ଆସିଆସନ୍ତି, ଆଉ

